

dels arbres teixint un contrast estrany, barre-
jant sa remor am el so trist de les campanes,
els aires alegrois de les orquestes, els cants
de vida dels aucells i la parla dels balladors i
acompanyants, que 's retiren, pausadament,
mandrosament, colla darrera colla, i morts-de-
son, á llurs cases.

* * *

Poc després, solemne quietut, el poble dorm;
els vells vet-llen, boi resant, á la filla morte;
el sol ix enlairantse am magestat d'omnipotent;
entrem de ple á'n el nou die.

LA REDACCIÓ

LLEVOR

Lo mot que encapsala aqueixa plana ja diu
ben clar qui som y á que anem.

Som la joventut qu'esclata, plena de vida,
desitjosa d'enlairar l'ánima del nostre poble,
per damunt de les baixeses de aquestos vivi-
dors, fraudulentos de la bellesa, que arrapapats
en flonges cadires del café, escolten nostres
paraules humils, ab la rialla despreciativa á
flor de llavi.

¡Oh! vosaltres jovent que formeu part en la
nostra obra, segurament no les heu sentit a-
quelles mofetes despectives, la vostra fé es
molt mes gran que totes aqueixes mesquine-
ses, la vostra tasca es molt més noble, viviu
la espiritualisació de la joventut per la joventut
mateixa, y aixó vos fará passar per sobre
de tot el convencionalisme de que es nodreix
la nostra societat, sense deixar jamai la vostra

voluntat enterrada an aquest desert inmens de
indiferencia.

No vos enfleblíu ni procureu ajupirvos y
mercadeijar com tots aquets altres, y segurs
que no'ls seguireu, tenim el recort de vostre
esfórs que bat dintre la nostra ánima y per
aixó armats de tota la forsa impulsiva de la
llibertat que'ns doneu vosaltres joventut ar-
dida; lluytarem magestuosament ab tota la for-
sa del nostre esprit, que pressent una nova
vida, mes no la podem definir.

Si avui la definíssim, demá la nostra defi-
nició ja fora vella, ja que'l temps continua-
ment evoluciona, y nosaltres sempre volem es-
ser joves.

Ab aixó, es necessari, per realisarho, que
tota la joventut ens aplaguem an aquest mateix
esforç.

